

Feria quinta Pasche

ubi positus fuerat corpus iesu. Quid est q in loco
 dñici corporis duo angeli vident: vnus ad caput
 atq; alius ad pedes sedes: nisi q latina lingua an-
 gelus vocat nñcius: ille ex passione sua nuncia-
 dus erat: qui z deus ante secula est: z hō in fine se-
 culoz: Quasi ad caput seder angelus cū p aplum
 iohanne pdicat: qz in principio erat verbū et ver-
 bum erat apud deū z deus erat vbu. Et quasi ad
 pedes seder angelus cū dicit: Verbu caro factū est
 z habitauit in nobis. Possumus etiā p duos an-
 gelos duo testamēta cognoscere: vnū pus z aliud
 sequēs. Qui videlicet angeli p locū dñici corporis
 subimer sunt cōiuncti: qz nimirū vtraq; testamen-
 ta dum pari sensu incarnatū z mortuū ac resurre-
 xisse dñm denunciat: quasi testamētū pus ad ca-
 put: z testamētū posterius ad pedes seder. Unde
 z duo cherubin qui ppiato: rū regū: se se inuicē
 aspiciūt: versis vultib' in ppiato: rū. Cherubin
 qpe plenitudo scientie dñi. Et qd p duo cherubin
 nisi vtraq; testamēta signant? Quid vero p ppiato:
 rōiū nisi incarnatus dñs figurat? de q iohānes
 ait: Ipe est eteni ppiatio p peccis nris. Et dñi re-
 stamētū verus hoc faciendū denunciat: qd testa-
 mentū nouū de dño factū dicit: qd vtraq; che-
 rubin se inuicē aspiciūt: dñi vultus in ppiato: rōiū
 vertit: qz dñi inter se positū incarnatū dñm vidēt
 a suo aspectu nō discrepāt: q dispensatiōis eius my-
 steriū z corditer narrat. Requirit angeli maria
 dicēs. Mulier qd ploras? Et dicit eis: Quia
 rulerūt dñm meū z nescio vbi posuerūt eū. Ipsa
 nāq; sacra eloq; q in nōs lachrymas amoris credi-
 tā: calidē lachrymas plorant: idū nobis redēptō:
 ris nri specē pmitit. Sed notādū iuxta hysto-
 riā est: q mulier nō ait: Rulerūt corpus dñi mei:
 sed rulerūt dñm meū. Vnus nāq; sacri eloquiū est
 vtriusq; ex parte totū: aliqñ vero ex toto parte sig-
 nificet. Ex parte eni totū significat: sicut de iacob
 scriptū est: qz descendit iacob in egyptū in aiab' se-
 ptuaginta. Neq; eni in egyptū ait sine corpib' de-
 scenderūt: sed p solā aiā totus hō signat: qz ex p-
 te totū exprimit. Et solū dñici corpus in monu-
 mēto iacuerat z maria nō corpus dñi: sed sublatū
 dñm qrebat: videlicet ex toto designans partem.

Lex. Nec cū dixerit cōuersa retro: sum vidit iesum
 stantē: z nesciebat qz iesus esset. Notandū q ma-
 ria que adhuc de dñi resurrectione dubitabat: re-
 tro: sum cōuersa est vt videret iesum: qz videlicet
 p eandē dubitationē suā quasi tergū in dñi faciē
 miserat: que resurrexisse minime credebat. Sed
 qz amabat z dubitabat: videbat z nō agnoscebat
 eū: qz illi z amor ostendit: z dubitas absconde-
 bat. Cuius adhuc ignorātia exprimit cū infer: z
 nesciebat quia iesus esset. Qui dicit ei: Mulier
 quid ploras? Quem qris? Interrogat cā doloris
 vt angat desiderii: qrenus cū noiauit que que/
 rere: in amore eius ardētius estuaret. Illa existi-
 mās qz ortulanus eēt: dicit ei: Dñe si tu sustulisti
 eū: dicitō mibi vbi posuisti eum: et ego cum tollaz
 Foritan nec errando bec mulier errauit: q iesum
 ortulanū credebat. In nō cū spūaliter z spēaliter
 ortulanus erat: q in eius pectore p amoris sui se/
 mina virtutū virētia plābat: Sed qd est q viso
 eo que ortulanū crederet: cui necdū dixerat quez
 quez erat: dñe si tu sustulisti eum? Quasi emz
 lam dixerat: et cuius desiderio plangeret: eū dicit
 que non dixerat. Sed vis amoris hoc agere solet

in aior: vt que ipe semp cogitat: nullū aliū ignora-
 re credat. Recte z bec mulier que qrit nō dicit: et
 cū dicit: si sustulisti eū: qz alteri incognitū non pu-
 tarat: que sic ipsa pūno plāgit desiderio. Dicit ei
 iesus: Maria. Postq; eam cōmuni vocabulo ap-
 pellauit z secur: agnitus nō est: vocat eā ex noie:
 ac si apte dicit: Recognosce eū a quo recognosce-
 ris. Perfecto quoq; viro dicit: Non te et noieiq;
 homo cōmune oim nfm vocabulū est: moyses ve-
 ro pūū. Et ut recte dicit: qz ex noie scitur. Ac si ei
 dñs aperte dicit. Nō te generaliter vt ceteros: s;
 spūaliter scio Maria ergo qz vocat ex noie: recog-
 noscit auroz: atq; eū pūno rāboni. i. mgrm vo-
 catiq; z ipe erat qui qrebat extertus: z ipe qui eā
 interius vt qreret docebat. Jam nō ab euāgelista
 nō subdit quid mulier fecit: sed ex cōmuni quid
 adix cū dicit. Noli me tāgere. Non dū eni ascē-
 di ad patrē meū. In his nāq; verbis ostēdit q ma-
 ria amplecti voluit eius vestigia que recognouit:
 sed ei mgr dicit: noli me tāgere: nō qz post resurre-
 ctionē suā dñs tacitū rennuit feminaz: cū de dua-
 bus ad sepulchrū eius veniētib' scriptū sit: Accē-
 serūt: renuerūt pedes eius. Sed cur tāgi nō de-
 beat ratio quoq; addit cū subinfert: non dū emz
 ascēdi ad patrē meū. In corde eteni nō tūc iesus
 ascēdit ad patrē: cū equalis credit patri. Nā quis
 quis eū equalē patri nō credit: adhuc in eius pe-
 ctore ad patrē iesus nō ascēdit. Ille ergo iesus voz-
 raciter rangit: q patri filiū coeternū credit. In coz-
 de eteni pauli iaz ad patrē iesus ascēderat: cū idē
 paulus dicebat: Qui cū in forma dei esset: nō rap-
 tinam arbitratū esse esse se equalē deo. Unde io-
 hānes quoq; redemptozē nfm manus fidei tergit
 qui ait: In principio erat verbū: z verbū erat apud
 deū: z deus erat verbū: hoc erat in principio apud
 deū. Oia per ipm facta sunt: Tangit ergo dñm:
 qui eū patri eternitate substantie equalē credit.
 Sed fortasse aliquis tacita cogitatione pulsatur:
 quō filiū patri equalis esse possit. Quia in re hu-
 mana natura qd ammirādo cōprehendere nō va-
 let: restat vt hoc sibi esse credibile ex ammiratione
 alia sciat. Habet nāq; qd ad bec sibi sub breuitatē
 re mdeat. Cōstat eni qz ipe creauit matrē: in cui-
 virgineo vtero ex hūanitate crearet. Quid q mir-
 si equalis est patri: qz por est matrē? Paulo quo-
 qz arrestare didicim: r ipm dei virtute dei sapien-
 tīā. Qui ergo filiū minorē putat patri specialitē de-
 rogat: cuius sapiāz esse ei in equalē fatet. Quis er-
 go potēs hō equanimitē ferret si quis ei diceret:
 Magis quidē es sed tū sapia tua te minor est.
 Ipe quoq; dñs dicit: Ego z pī vnū sumus. S;
 rursus ait: Pater maior me est. De quo etiā scrip-
 tū est: qz subdit: erat parentib' suis. Quid q mirū
 si ex hūanitate sua minorē se pferat in celoz:
 q subiectus erat etiā parentib' i terra? Ex q huma-
 nitate nūc marie dicit: Uade ad frēs meos z dic
 eis: Ascendo ad ptem meū z ptem vrm: deū meū
 et deū vstrū. Et meū dicit z vrm: ar nō cōiter
 dicit nostrū? Sed distinte loquēs indicat: quia
 eundē ptem z deum distinte habeat ipē: qz nos.
 Ascēdo ad patrē meū videlicet p naturā: z ptem
 vstrū p grām: ad deū meū qua descendia deūz
 vstrū qua ascēderis. Quia eni z ego hō deus mi-
 bi est: qz vos liberati ab errore: deus est vobis. Di-
 stincte igit mibi z pater z deus est: quia que ante
 secula deū genuit: hōiem in fine seculoz me meū